

Reportáž navíc a Navíc

Sepsal Ondra, komentáře povoleny a vítány

Možná budete mít během čtení pocit, že v reportáži je něco jaksi navíc, snad ale naleznete i to, co hledáte.

Náš tým se pod obvyklým jménem “Hlavně se nezranit” sešel na startu asi dvacet minut před začátkem a po vykonání obvyklé rutiny typu vyzvednutí startovních informací, poslechnutí proslovu organizátorů a přesunu o kus jinam (tentokrát to trochu trvalo) se konečně můžeme pustit do první šifry. Po prohlédnutí obrázků nápady moc nepřichází, ale když jsem si vzpoměl, že hledáme čtrnáctou fobii, vytáhl míchnačky a našel alergeny, bylo to už dost v pohodě a organizátoři mého narychlo načrtnutého šnečka uznávají a dostáváme pokyn kam pokračovat. Na zahrádce u bylinkářky přichází nanovo noční můra z matrixu - čichání k bylinkám, tentokrát jsem již ale vyzbrojen prášky proti alergii a tak to snad půjde. Poznáváme tři bylinky, nebo si to alespoň myslíme a že jde o polský kříž tuším podle jednoho až tří květináčků celkem včas, stuhy na slečnách nám ale unikají. Zkoušíme to podle pozice vůči čtvercovým dekám, na kterých sedí a po chvíli u jedné slečny ze srandy přesouvám květináč na jiný roh deky, jestli ji to nevadí. Směje se, že ne. Po chvíli zbytek týmu našťěstí vidí, že si jedna z nich narovnává stuhy barvy polska a pak už políčka jdou dobře. Vyskrabblíme nejdřív “zeman”, ale to s naším čicháním vůbec nesedí, heslo menza už téměř ano a jelikož nic dalšího nenapadá, tak to jdeme zkusit. Hlavní bylinkářka je ale spokojená a posílá nás dál.

Na kótě šifru chvíli nemůžeme nalézt, po chvíli se to zadaří vojákovi a tak můžeme sednout, uhádnout tajenku, doplnit ji místo min a jít dál. Jeden z nejdelších přesunů na hře, ale cesta byla fajn a dokonce jsme předehnali některé týmy... na další šifře výška stromu naštěstí nehraje roli, napětí mezi námi nepanuje, šifra neklade odpor a tak se projevuje naše zrychlení a jdeme dál.. Cesta bohužel 200 metrů před studánkou mizí a tak klestíme novou kopřivami, roštím a pěkně se u toho popálíme, potrháme a podobně, prostě hlavně se nezranit. Sudoku je naštěstí průchodnější než cesta a po tom, co asi napotřetí konečně spočítám slova správně je i jasné, jak číst tajenku. Další pěkná šifra, super. Při přesunu objevíme super strom plný třešní, ty byly slíbené až na startu v třešňovce, ale třešně navíc nejsou na škodu, takže pilně trháme a cpeme se. Šestá šifra sice vyžaduje trochu googlení, ale TGM je dost jasný a semafor také, brácha ho nadhazuje podobně rychle jako já a zbývá to jen dogooglit, takže pěkně paralelizujeme a můžeme rychle jít.

Dorážíme na stanoviště s divným způsobem čerpání kapek živé vody, chvíli rozmýšlíme, jakou zvolit taktiku, po chvíli jdeme prostě objednat jedno z jídel. Na dotaz, zda musím objednat 4 naráz nebo po jednom, dostávám odpověď, že příprava písmenka prý chvíli trvá, takže po jednom... chci tedy první písmenko a dostávám kostku cukru. Smějeme se, co že na tom trvá a slečna nám u toho říká BUM. Hmm... cukr, ..., bum, co takhle čaj a rum? Druhé písmenko mou teorii krásně potvrzuje, protože dostáváme všechny zbylé ingredience. Po pokusu očíslovat suroviny 1-5 (což nedává smysl, nebylo by to jednoznačné a dostal bych jen písmena do O) konečně padá binárka, objednáváme ještě čtvrté a sedmé písmeno a jdeme se oběsit. U třetího a zřejmě posledního pokusu mě napadá slovo potraviny, které zapadá do našich písmen a navíc je tématické. Po chvíli tedy vyhráváme lístek s popisem další cesty a pokračujeme.

Osmá šifra se trochu brání, po tom, co někdo z týmu přejmenuje medvídku Teddyho na plyšáka mě trknou vyjmenovaná slova, která tam krásně zapadají, vše se potvrzuje a je to pěkné. A pak přišla devítka, dopravní značky, v každé větě právě jedno slovo úhel. Pojmenování značek bohužel nic nedává, nesedí to na délku věty ani nic podobného. Po dlouhém koukání bez rozumného nápadu, který by něco vysvětloval se dopočítávám podezřelých počtů slov ve větách, kromě jedenácti samé násobky pěti (11,10,10,15,10,10,11,20). To by se mohly nějak kreslit ty úhly ze značek, popisovat slovy nebo písmenky a vybírat odpovídající úhlu danému počtem slov nebo kdoví co. Nebo bych chtěl pojmenovat nějak značky nebo jejich úhly, tak aby počet písmen odpovídal délce věty a pak vybral to, odpovídající slovu úhel. Po asi hodině, kdy nic nefunguje, nezapadá a nikoho nic nenapadá, bereme náповědu, která nám ale nic neříká, máme se zamyslet, proč tam nejsou kulaté. No, protože by neměly úhel a tedy se s nimi nedalo nic z toho, co jsme dělali dělat. A dál už nic, takže po chvíli voláme o dead. Po tom, co slyším přesné znění tajenky mi asi došlo, jaké je asi autorské řešení a prskám ještě teď, FUJ. Úplně zbytečné slovo úhel v každé větě, místo aby věty jen nějak naznačovaly, že se má pracovat s počtem vrcholů značky, s úhly vůbec nebylo potřeba pracovat, navíc je jich tam dvakrát víc než vrcholů a vybíralo se podle počtu vrcholů. Když jsme ve chvílích zoufalství zkoušeli náhodné postupy, které nezapadaly, tak jsme se i trochu dotkli autorského řešení, ale četli jsme každé dané slovo, ne jen první, takže nám vyšlo "v je vyjádřený sousední našeho vesnici úhlu je stavba je světla která vydává řiť zvuk". Trochu mi to tady připomínalo letošní Bednu, hlavně nic neanalyzovat a jen zkoušet náhodné nesmyslné postupy, ten který dává tajenku je ten hezký. Za mě ještě jednou fuj, jdeme dál, snad to bude zase stejně dobré jako na začátku.

Na desítce si trochu spravujeme chuť, sice chvíli zabijeme větným rozborem, protože ten slovosled je fakt divný a mohl by tam být třeba morseovkový strom nebo tak něco, ale není. Pak si všimnu ano/ne a délku max pět už máme od začátku, takže binár je jasný. Jedenáctá šifra a sto sedmítečných nebo sedm statečných nás dokonale dorazí. Není to tak strašné jako devítka, ale na několik dalších trojanů už v tu chvíli nemáme. První pokyn k ničemu, říká nám, že řešíme "tečné" věci, takže počítáme věci typu "užiTEČNÍ", každou zmínku o berušce nebo někom statečném, zkoušíme je počítat podle výchozí rovnice, tady za 7 nebo za 100 a spoustu dalších věcí. Navíc nám pořád vrtá hlavou, co že je to, pomocí čeho máme šifru vyřešit, co si sebou neseme a jsme na to pyšní. Pokud to měla být schopnost spočítat všechny tečky v textu, tak tu evidentně nemáme a počítám až na základě náповědy a ještě asi napotřetí. Cíl už evidentně nestíháme, ale dvanáctku vestoje dáváme ještě docela rychle týmově a celkem nás to baví, třináctku už ale vyzvedáváme v čase pár minut do konce a nevíme co s ní, mě za chvíli jede vlak navíc, takže volám orgům o polohu cíle, vytrhávám z bloku zapsané kódy stanovišť a odesílám ostatní do cíle a sám po cestě kupuji přes mobil jízdenku. Zbytku se prý zdárně podařilo vyluštit cílové heslo aniž by se zranili, takže super. Díky za hru navíc, až na dvě zmíněné šifry se mi líbila a šifry byly pěkné, takže se třeba za rok zase ukážu, pokud se bude bráchovi nebo někomu dalšímu chtít jít.

Hra navíc skončila, přišel čas na hru Navíc. Ve vlaku pospávám ubohou jednu hodinku, pak se budím proč vlak stojí a nezvonil mi budíček, ale čas na přestup je až za 10 minut, asi zastávka navíc. Po přestupu si dávám poslední zbytky jídla, píšu ostatním, jestli mi mohou sehnat pár rohlíků navíc a že potřebuju asi 30 minut navíc, ať se kdyžtak ozvou, kdyby to

vyluštili dřív. V tramvaji si pak všimnu, že v systému vidím zadání šifer, hlavní šifru ignoruji, jednak vypadá, že se bude stříhat a jednak tu určitě řeší ostatní, koukám tedy na úkoly navíc, první dva mi nic neříkají, ale domeček z karet si čtám do bloku dle popisu a po nalezení slov mám i tajenku, při výstupu tedy volám Petrovi, aby neluštili d a on mi na oplátku sděluje polohu druhého stanoviště. Kousek popobíhám, ale nohám se to po těch 20 kilometrech z první hry moc nelíbí, takže pak už jen jdu, pořád je to ale rychlejší než tempo ostatních, takže předcházím dost lidí a hledám svůj tým. Petr je prý na druhé straně lávky, ptám se která je druhá. Klasická komunikace, prostě nalézt druhou stranu je pro nás letos problém.

V šifře je potřeba stříhat a oblékat/svklékat nějakého chlápka, takže to necháváme holkám a koukáme na bonusy. Prý nakonec zkusíme kategorii víc bodů, takže to i má smysl. Po chvíli nejasností, jak se mají zadávat bonusová hesla, se dočtu, že mám refreshnout stránku a pak radši ještě jednou navíc a pak už se tam objeví tlačítko odevzdat řešení. Jelikož nic dalšího nevidíme, tak se Petr začal koukat i na šifru a vyskrebli z písmen Polífkův rybník. Pořád sice spadlo z nebe, ale je to nedaleko, tak proč ne. Možná se mělo číst na panáčkově a ne v pořadí jak ho žral mol, nevím.

U další šifry je úkol navíc odejít pro nedaleké obrázky, takže holky se jdou projít a já koukám do šifry a Petr do druhého bonusu. [My cestou koukáme na zadání uzlíků, já vykukám "natočení" a umístění na/nad čarou, ale nevíme, co s tím dál. Cestou po obrázcích se Meggy pořád snaží něco vymyslet, než to u druhého bonusového obrázku vzdá. Po vyfocení si všimnu, že je v kole nápis NA a tak mi předchozí ucho nedává smysl, než se podívám na fotku předchozího obrázku, kde rozpoznám S. Meggy vzdává uzlíky, já předkládám teorii s předložkami, ale nic z toho neleze, tak nakonec volíme cestu pro 3. obrázek a cestou Meggy čte zadání hlavní šifry. Cestou jen žasneme, jak dokážou být děti kruté a házet po sobě koule. Již po přečtení pár dětí tam chci dostat semafor, ale netuším jak. Po příchodu ke hřbitovu fotím a čtu na obrázku TOČ. Poodcházíme stranou, než mi dojde koloTOČ a spojení kola, předkládám to Meggy a zadávám. Systém chroupe a uznává, tak volám klukům, jak na tom jsou. Po domluvě, že se přesouváme k nim, se nakonec ještě zdržíme a zkusíme uplatnit semafor na hlavní šifru. Po nakreslení a zjištění, že máme špatně směry, opravujeme, vydáváme se na cestu, vždyť jsme kousek odtamtud a voláme polohu klukům. Petr po chvíli vyřeší bonus a já si mezitím dodělávám náskok výsledku hodů. Po čase Petrovi dojde, že je to totožné s tím bonusem, co právě dořešil, ale máme tam nějaký překlep, protože žádné existující místo neexistuje, mezitím ale šifru vyřešily holky, takže se přesouváme za nimi a po cestě vyzvedáváme POZOR na zastávce tramvaje.](#)

V třetí šifře jsou hodně nápadné háčky, je vidět, kde by měla vyjít tajenka a Týna ze srandy hodí nápad, který se jí zdá jako kravina, ale já ho tam okamžitě aplikuji a docela to funguje, jen to chce přesnější měření. Nakonec to tedy šlo jedna báseň.

Čtvrtá šifra je něco pro mě. Mám velmi rád textovky a pokémony umím prakticky nazpaměť (tedy první generaci), zarovnání po desíti slovech, celkem 151, poslední mew zvlášť, krása. Petr si mezitím šel zkusit kliky, asi jako jeden z mála, ale povedlo se mu to skvěle, klobouček. Vlášky ani barvičky zatím nevíme a tak jdeme dál. Po cestě melu kraviny, co by šly doplnit do úkolu b, a když se dostanu k ďábelským odám, Týna s Meggy mě najednou zarazí, že to dává smysl a umí to doplnit celé.

U analytické šifry jsme jako matfyzáci docela na koni, nebo spíš povozu taženém koňmi.

Chceme tam ale docela dlouho cpát polybia, protože písmena jsou v mřížce 5*5, celkem je 25 slov, přišlo nám to zřejmé. (Navíc se tam píše cosi o j a kv.) Nakonec si přepíšu pozice chybějících teček a teček navíc a když mi Meggy poupraví postup tak dokonce vychází tajenka a můžeme pokračovat. Na přesunu mi konečně dochází umělecké formace a konečně máme vyřešeny všechny úvodní úkoly.

Těšíme se na hromadu bonusových šifer, ale dostaneme pouze jednu a po prolomení prý můžeme jet do pr.. Zelenče, hra prý dočasně není Pr. Říkám, že bych se klidně projel a zahrál si další minihru navíc, šifrovaček přece není nikdy dost. Vyřešit se nám to ale nedaří a podobně i nápadovou. Na tu ale moc nekoukáme, připomíná mi to indiánská slovíčka (uff, uííí,..) a ty vzhůru nohama by mohli být australští indiáni. Snažíme se řešit hlavně bonusy, ale po dlouhé době, kdy se nic nedaří a dokonce orgové přesunou šifru přímo vedle nás, takže mateme ostatní týmy svou blízkostí, ačkoli za ni úplně nemůžeme, tak se přesouváme. Po přesunu jde Meggy s Petrem vyhlížet bonusové heslo a já se konečně mrknu na vlaky a napadnou mě měkké, tvrdé a obojetné souhlásky a u samohlásek se dokonce píše o diakritice. Postup je tedy jasný a dlouhý, takže Týna začíná pracovat a já se vracím k ostatním šifrářům. Těsně před deadkou zdarma ještě komentuji, že by bubliny mohly vyjadřovat emoce, óó je obdiv, áá strach, uú úleva a íí asi strach před myší. Nevíme ale co s tím a chceme už jít dál, začíná docházet čas. Řešení zdarma (tedy vlastně možná za bod díky ztrátě bonusu a) říká postup i kam jít, trochu škoda, že jsem na to nekoukal dřív, tohle by se s těmi pocity dalo možná dát. Na bonus do Zelenče už ani nekoukáme, dochází čas.

Morální trvá víc než bonus, ten mají holky celkem rychle, já a Petr si zatím dáváme výbornou zmrzlinu v už deset minut zavřené cukrárně, asi respektují náš čas navíc. Nakonec kvůli času bereme nápovědu, je to podobné jako jsme zkoušeli, ale já jsem ohodnocení hříchu chápal jako narůstající sloupec a ne jen teleport hlavičky. No nevadí, Petr se vrátil z KFC, kam mezitím odešel, a jdeme dál.

Víceřádková se tváří pěkně, vyškrtáním slov navíc dostáváme něco, co chceme mít jako sudoku a má to i správné rozměry, ale zase z nedostatku času děláme chyby, které opraví až nápověda - sudoku spadne doleva místo doprava a ve čtverečku už nic nezůstane (my tam měli pořádku ta vyškrtaná písmena a ta co nebyla a-i nahrazovali podobně znějícími, i=y, s=c,...). Týna nás opouští, musí na poslední bus domů a my se přesouváme na Palmovku a po cestě zkoušíme salám alejkum. Meggy přijde na to, že se musí doplňovat AL, chybí nám asi jedno nebo dvě slova, ale stejně nevíme jak vybrat písmenka.

Schematická to celé zakončila tím, jak jsme úplně mimo. Chci tam prostě podle něčeho dosadit hesla šifer, protože je tam stejný počet stanovišť a přečíst daná písmenka, ale nefunguje to a tak místo běhu do cíle s vyřešeným heslem jdeme pomalinku a přicházíme dvě minuty po deváté a bez hesla.

V cíli je super pivo, sekaná, párky a pářhodně známých takže asi tak všechno, po čase se tam dokonce začalo i zpívat u táboráku. Počasí celé hře také velmi přálo, nebylo přehnané vedro, ve stínu dokonce občas i zima, ale nepršelo, takže ideální. Moc díky organizátorům

za hru, nezklamali, rád půjdu za rok zase, pokud bude další ročník. Šifry mi přišly snad všechny pěkné a smysluplné, jen ke konci mi přišly výrazně těžší a i nápovědy se daly brát až za dlouho, docela bych se přikláněl k zařazení něčeho těžšího začátkem a prostřídat to. Ale je samozřejmě možné, že to tak přišlo jen nám, že nám začátek seděl víc a konec moc ne. Dále bych neměl zapomenout zmínit webinfo, které bylo jedno z nejlepších, co jsem kdy viděl, dobrá práce! No a díky termínu hry jsem si mohl vyzkoušet jednu novinku - šifrovat cca od 19 hodin do 21 hodin druhého dne, takže celkem 26 hodin! :) Kolem jedenácté už jsem ale v cíli nevydržel a potřeboval se odjet vyspat, takže pardon, že jsem se nezdržel déle, normálně bych si tam rád u táboráku pobyl dlouho a popovídal si se všemi, takhle jsem dost lidí vynechal, bohužel včetně orgů, tak aspoň zpětná vazba touto formou a pokud budete chtít pokecat, tak třeba v úterý na puzzledpint ;-)

A samozřejmě kdo chce, tak si tu může udělat čárku za dočtení navíc :D